

Prioritats de la IUT per al Parlament Europeu 2019-2024

Aquest any, en escollir el proper Parlament Europeu, podrem triar una Europa social, pacífica i unida, una societat oberta i de progrés per a tots, des de l'esperit de solidaritat. La Unió Europea ha proporcionat a la ciutadania una Europa lliure, democràtica i el període més llarg de pau en la història. Quan els moviments migratoris no són acompanyats per la provisió d'un habitatge assequible, agreugen l'escassetat de pisos a les àrees metropolitanes europees. Els moviments nacionalistes utilitzen aquesta situació per incitar l'odi contra els immigrants i per lluitar contra la integració i la unificació europea en les pròximes eleccions europees. La promoció de l'abastament d'un habitatge assequible no és només una política social imperativa, sinó una mesura per combatre la xenofòbia i el nacionalisme. L'habitatge és una de les qüestions claus per a l'estat del benestar de totes les persones. Per tant, la IUT defensa unes millors polítiques d'habitatge en una Europa més social.

L'habitatge és un dret fonamental

Gairebé un terç dels ciutadans de la UE viuen de lloguer i les lleis que el regulen afecten diàriament a un gran nombre de ciutadans. Per tal de proporcionar un escenari propici per als inquilins, és crucial que l'Eurocambra assegurí uns lloguers assequibles.

Amb l'adopció del Tractat de Lisboa en 2009, la Carta de Drets Fonamentals de la UE va passar a ser un Tractat de normes primàries de la UE. Així, la Unió Europea està obligada a assegurar que les preocupacions socials siguin considerades en els seus procediments legislatius. Per combatre la pobresa i l'exclusió social, segons l'Article 34 de la Carta, la Unió reconeix i respecta el dret a un habitatge social i a l'assistència per assegurar-la a aquelles persones que no tenen prou recursos. Aquesta obligació no només se cenyeix a les lleis europees, sinó també a les pràctiques i lleis nacionals.

Tothom hauria de tenir un habitatge digne i assequible.

Les polítiques neutrals són crucials

Des del 2008, amb l'Euro-crisi, diversos Estats membres de la UE, han aplicat unes mesures d'austeritat que han exacerbat l'exclusió i la falta d'habitatge. Quan els governs van retirar el seu suport a l'habitatge social i assequible, durant diverses dècades les inversions han disminuït considerablement en tots els Estats membres de la UE. Pel que fa als compromisos que es van adoptar en el marc de l'Europa 2020, la UE ha fracassat en el seu objectiu de treure de la pobresa i de l'exclusió social a milions de ciutadans. Els Estats membres han retirat el seu suport als habitatges de lloguer social i assequible, el que ha provocat l'oblit de grans segments de la societat. En canvi, l'enfocament ha estat promoure l'habitatge de propietat per tots els mitjans. En lloc de promoure un model basat en la propietat, una posició neutral, expressada a través de polítiques públiques, requisits financers i incentius fiscals justos podria aconseguir una àmplia

disponibilitat d'alternatives d'habitatge adequades independentment dels ingressos, l'edat o el gènere dels inquilins.

L'objectiu de les polítiques ha de ser habitatge per a tothom, no habitatge de propietat per a tothom.

La política d'habitatge és una competència nacional

Les normes vigents en l'actualitat de la UE sobre les ajudes estatals, en particular l'acord 11 de la Decisió de la Comissió, referit a fer complir les normes del mercat únic en el sector de l'habitatge, obliguen els Estats membres a limitar l'accés a l'habitatge social i assequible únicament als grups socialment desfavorits, mentre que les necessitats d'altres grups necessitats han estat descuidades en gran mesura. Aquesta aplicació de la legislació nega el fet que les alternatives d'habitatge no estiguin disponibles per als grups de rendes baixes i mitjanes causa de possibles caigudes del mercat en el sector de l'habitatge.

Així doncs, definir la funció i l'objectiu de l'habitatge social i assequible és una tasca que ha de seguir sent competència exclusiva dels Estats membres de la UE, inclòs l'establiment de criteris per a l'assignació d'habitatge social i assequible a les persones necessitades.

Com a resultat de la legislació aplicable sobre ajudes estatals, la UE i els estats membres de l'AELC (Acord Europeu de Lliure Comerç) no han de trobar-se amb alternatives limitants quan lluiten contra la segregació, la formació de guetos i la promoció de la cohesió social i la pluralitat urbana. Una àmplia diversitat d'habitatges socials i assequibles ha de ser dictada per les necessitats locals i regionals. L'habitatge social i assequible ha de ser viable per a gran part de la població, no només per a un grup limitat. Així doncs, les normes relatives als serveis d'interès econòmic general (SIEG) s'han d'adaptar en conseqüència.

La subsidiarietat s'ha d'aplicar estrictament en el sector de l'habitatge.

Els drets dels arrendataris com a consumidors han de ser protegits

La necessitat d'habitatge és una de les necessitats humanes més bàsiques. Els drets dels inquilins com a consumidors en el mercat de l'habitatge han d'estar en el centre d'una bona política d'habitatge, ja que són la part més feble. En conseqüència, els inquilins no han d'estar subjectes a una protecció més dèbil que els consumidors d'altres béns i serveis que s'ofereixen. Ja que l'habitatge és una necessitat crucial, als inquilins no se'ls ha de negar els mateixos drets per a exigir acords redactats en un llenguatge transparent, clar i intel·ligible com qualsevol altre contracte dels consumidors. Els inquilins també han de tenir el dret a sol·licitar que els termes contractuals siguin transparents i intel·ligibles, de manera que un consumidor mitjà i ben informat pugui entendre'ls. Els inquilins també han de tenir dret a impugnar termes que són: injustos, escrits en lletra petita o escrits en un llenguatge intel·ligible.

El Tractat Europeu per als Drets Humans (CEDH) en l'article 11 enumera la llibertat sindical com un dret humà. La Unió Europea considera aquests drets i llibertats com a drets fonamentals. D'acord amb el CEDH, els inquilins tenen la llibertat d'associació i organització. Malgrat aquests drets humans fonamentals, molts inquilins troben una forta resistència a organitzar-se en associacions de llogaters i exigir drets de negociació col·lectiva. El Parlament Europeu ha de donar suport i promoure activament els drets dels consumidors a un tracte just en el mercat de l'habitatge, així com a influir en les condicions de l'habitatge, inclosos els seus barris.

L'ús indegut de plataformes internacionals de lloguer a curt termini amb fins purament comercials posa en perill els drets dels inquilins en regions i ciutats turístiques. La planificació urbana i la

legislació aplicable ha de respectar-se en l'economia compartida per evitar la "turistificació" i la sobreexplotació dels centres de les ciutats a costa dels residents.

Els llogaters són consumidors en el mercat de l'habitatge i han de gaudir d'una forta protecció en relació amb els seus drets com a consumidors.

L'eficiència energètica és una part important per a les bones condicions de l'habitatge

El cost de l'energia representa una part substancial del cost de vida per a moltes llars. Alhora, per una multitud de raons, s'ha de reduir el consum d'energia. En presentar el Paquet d'Hivern per a l'Energia, la Comissió va declarar que la UE no només vol adaptar la transició global cap a energies netes, sinó també liderar aquesta transició. Necessitem eficiència energètica i energia renovable per aturar el canvi climàtic, augmentar la seguretat del subministrament a Europa i reduir la necessitat d'importar gas. Resoldre aquests problemes contribuiria a millorar la qualitat de l'aire i proporcionaria als europeus llars més saludables i econòmics. No obstant això, les despeses i les càrregues relacionades amb les renovacions d'habitatges residencials basades en paràmetres d'eficiència energètica també s'han de distribuir de manera equitativa per contrarestar les diferències entre els grups socials.

Actualment, el gran desafiament és permetre l'accés equitatiu a habitatges d'eficiència energètica, no només per als que poden pagar-les, sinó també per als que no poden. Atès que la UE promou mesures d'eficiència energètica, també s'ha de tenir en compte que les condicions de l'habitatge i els sistemes energètics difereixen molt entre els estats membres de la UE i que els detalls es resolen millor en cada Estat membre.

L'habitatge energèticament eficient ens concerneix a tots. Tot i que la subsidiarietat ha d'aplicar-se estrictament en el sector energètic, el finançament de la UE ha d'estar disponible quan sigui necessari.

La Unió Internacional de Llogaters (IUT) és una organització paraigua no governamental sense ànim de lucre per a organitzacions globals d'inquilins. Va ser fundada el 1926 a Zúrich, Suïssa. Des de 1956, la seva oficina central ha estat a Estocolm, Suècia, amb una oficina d'enllaç a la UE a Brussel·les des de 2008. L'organització està formada per 72 organitzacions nacionals i regionals de llogaters a 47 països i es finança a través de quotes de membres .

El propòsit de les IUT és:

- promoure l'intercanvi d'informació i coneixement entre els seus membres,
- salvaguardar els interessos dels llogaters i promoure habitatges de lloguer dignes i assequibles a tot el món. La IUT és una organització política no partidista, que treballa en línies democràtiques.

IUT considera que l'habitatge és un dret humà fonamental en totes les societats. Les necessitats d'habitatge han d'abordar a nivell local, nacional i internacional. Un habitatge assequible i sòlid és una de les salvaguardes per a la pau i la seguretat, un pilar fonamental en totes les societats democràtiques i necessària per a la mobilitat laboral. La manca d'habitatge assequible i la falta d'habitatge són ingredients importants en l'exclusió social.

www.iut.nu
